

Sanctissimi in Christo Patris et Domini Nostri Domini
Pii
Divina Providentia Papa VII Constitutio
Qua Societas Iesu in statum pristinum in Universo Orbe Catholico restituitur.
Pius Episcopus
Servus Servorum Dei
Ad perpetuam rei memoriam.

Insollicitudo omnium Ecclesiarum humilitati Nostrae, meritis licet et viribus impari, Deo sic disponente concredata, Nos cogit omnia illa subsidia adhibere, quæ in Nostra sunt potestate, quæque a Divina Providentia Nobis misericorditer subministrantur, ut Spiritualibus Christiani Orbis necessitatibus, quantum quidem diversa, multiplicesque temporum, locorumque vicissitudines ferunt, nullo Populorum et Nationum habito discrimine, opportune subveniamus.

Hujus Nostræ Pastorali officii oneri satisfacere cupientes statim ac tunc in vivis agens Franciscus Karen, et alii Seculares Presbyteri a pluribus annis in amplissimo Russiaco Imperio existentes et olim addicti Societati Jesu a felicis recordationis Clemente XIV. Praedecessore Nostro suppressæ, preces Nobis obtulerunt, quibus facultatem sibi fieri supplicabant, ut Auctoritate Nostra in unum Corpus coalescerent, quo facilius Juventuti Fidei rudimentis erudiendo, et bonis moribus imbuendo ex proprii Instituti ratione operam darent, munus predicationis obirent, Confessionibus excipiendis incumbenterent, et alia Sacramenta administrarent: eorum precebus eo libenter annuendum Nobis esse duimus, quod Imperator Paulus Primus tunc temporis Regnans eisdem Presbyteris impense Nobis commendarisset Humanissimis litteris suis die undecima Augusti anni Domini millesimi octingentesimi ad nos datis, quibus singularem suam erga ipsos benevolentiam significans gratum sibi fore declarabat, si Catholicorum Imperii sui bono Societas Jesu Auctoritate Directa ibidem constitueretur.

Quapropter Nos attento animo perpendentes quam ingentes utilitates in amplissimas illas Regiones, Evangelicis Operariis propemodum destitutas, essent proroutinge, quantumque incrementum ejusmodi Ecclesiastici Viri, quorum probati mores tatio laudum proxonius commendabantur, assiduo labore, intenso salutis animarum procuranda studio, et indefessa Verbi Divini predicatione Catholicæ Religioni essent allaturi, tanti tamque benefici Principis votis obsecundare rationi consentaneum existinavimus. Nos tris itaque in forma brevis litteris datis die septima Martii anni Domini Millesimi Octingentesimi primi praedicto Francisco Karen, aliisque ejus Sodalibus in Russiaco Imperio degentibus, aut qui aliunde illuc se conferre posset, facultatem concessimus, ut in unum Corpus seu Congregationem Societatis Jesu conjungi, uniuersique liberum ipsis esset, in una vel pluribus dominibus arbitrio superioris, intra fines dumtaxat Imperii Russiaci designandis; atque ejus Congregationis Præpositum generalem eumdem Presbyterum Franciscum Karen ad Nostrum et Sedis Apostolicæ beneplacitum deputavimus cum facultatibus necessariis et opportunis, ut Sancti Ignatii de Loyola regulam a felicis recordationis Paulus tertio Praedecessore Nostro Apostolicis suis Constitutionibus approbatam et confirmatam retinerent et sequerentur: atque ut hoc pacto Socii in uno Religioso Cœtu congregati Juventuti Religioni, ac bonis Artibus imbuendo operam dare, Seminaria, et Collegia regere, et probantibus ac consentientibus Socorum dignariis Confessiones expiere, Verbum Domini annunciare et Sacramenta administrare libere possent; et Congregationem Societatis Jesu sub Nostra et Apostolica Sedis immediata tutela et subjectione receperimus, et quæ ad illam firmandam et communiciendam, atque ababus et corruptelis, quæ forte

inrepissent repurgandam vijam fuisse in Dominio expedire, Nobis ac Successoribus Nostris prescribenda et sancienda reservari mus; atque ad hunc effectum Constitutionibus Apostolicis Statutis, conuentuariis, privilegiis et Indultis quonodolibet in contrarium premissorum concessis et confirmatis, praevertim litteris Apostolicis memorati Clementis XIV. Predecessoris Nostri incipientibus Dominis, ac Redemptor Noster expresse dicatorius in iis tantum quae conturia essent dicti. Matris in forma brevis Sincris, quarum initium Catholicae et dumtaxat pro Russico Imperio clavigit.

Consilia, quæ pro Imperio Russico capienda decreverimus, ad utriusque Sicilice Regnum non ita multo post extenderenda consumimus ad priores Charissimi in Christo Filii Natri Ferdinandi Regis, qui a Nobis postulavit, ut Societas Jesu eo modo, quo in Prefato Imperio stabilita a Nobis fuerat in sua quoque Ditione de Statibus stabilitetur; quoniam Iustitiam illis temporibus ad Juventus Christiana pietate ac timore Domini, qui est initium Sapientie, informando, Doctrinique, et Scientiis instruendo precipue in Collegiis, Scholisque publicis Clericorum Regularium Societatis Iesu opera uti in primis oportuneum sibi arbitrabatur. Nos ex munere Nostro Pastorale debito piis tam Illustris Principis desideriis, quæ ad Majorem Dei gloriam, Animarumque salutem unice spectabant, morem gerere exceptantes nostras Litteras pro Russico Imperio datas ut utriusque Sicilice Regnum extendimus nos in simili forma brevis litteris incipientibus Per alias expeditis die Trigesima Julii Anni Domini Millesimi Octingentesimi Quarti.

Pro ejusdem Societatis Jesu restitutione maxime fere totius Christiani Orbis consenserunt instantes, urgentesque petitiones a Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis et Episcopis, atque ab omnium insignium Personarum Ordine et Cœtu quotidie ad nos deforuntur; presentim postquam fama ubique vulgata est uberrimorum fructuum, quos haec Societas in memoris Regionibus protulerat, quæcumque proliis in dies crescentis fecunda, Dominicum Agrum latissime ornatara et dilatatura putabatur.

Dispersio ipsa Lapidum Sanctuarii ob recentes calamitates, et vicissitudines quas deflere potius juvit, quam in memoriam revocare; patiens disciplina Regularium Ordinum (Religionis et Ecclesiastice Catholice splendor, et columnen) quibus nunc reparandis cogitationes curvae Nostræ diriguntur, effluxisse ut tam agnis et communibus Notis Clavensi Nostrum prebeamus. Gravissimi enim criminis in conspectu Dei nos Nos esse crederemus, si in tanti Recipublice necessitatibus ea salutaria auxilia adhibere negligeremus, quæ singulari providentia Deus Nobis suppeditat, et si Nos in Petri Olaricula turbulis turbinibus agitata et conuissa collocati expertos et validos, qui sese Nobis offerunt, Remiges adfrangendas Pelagi naufragium Nobis et exitium quovis momento munitantis fluctus respueremus.

Ost, ac tali rationum momentis, tamque gravibus causis animum Nostrum mouentibus id exequi tandem statuimus, quod in ipso Pontificatus Natri exordio vehementer optabimus. Propter quam igitur Divinum auxilium ferventibus precibus imploramus, Suffragiis et Consiliis plurimum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sancte Romane Ecclesie Cardinalium auditis, ex certa scientia, deque Apostolice Potestatis plenitudine ordinare et statuere decreverimus, ut nevera hac nostra perpetuo valitura Constitutione ordinamus et statuimus, ut omnes Concessiones et facultates a Nobis pro Russico Imperio et utriusque Sicilice Regno unice dute, nunc extensis intelligentur et pro extensis auibeantur, sicut vere eas extendimus, ad totum Nostrum Statum Ecclesiasticum, æque ac ad omnes alios Status et Ditiones.

Quare concedimus et indulgemus Dilecto Filio Presbytero Thaddæo Brzozowski modero Preposito Generali Societatis Jesu, aliisque ab eo legitimis deputatis omnes necessarias et opportunas facultates ad Nostrum et Sedis Apostolice beneplacitum, ut in cunctis prefatis Statibus, et Ditionibus omnes illos, qui in Regulari Ordinem Societatis Jesu admitti et cooptari petent, admittere et cooptare libere ac licite valeant; qui in una vel pluribus dominibus, in uno, vel pluribus Collegiis, in una, vel pluribus Provinciis sub Prepositi generalis pro tempore existentis obedientia conjuncti, et, prout res feret, distributi, ad prescriptum Regule Sancti Ignatii de Loyola Apostolicis Pauli tertii Constitutionibus approbatæ et confirmatæ suam accomodent vivendi rationem: concedimus etiam, et declaramus, quod pariter Juventuti Catholice Religionis rudimentis erudiendæ, ac probis moribus instituendæ operam dare, nec non Seminaria et Collegia regere, et consentientibus atque adprobantibus Ordinariis locorum in quibus eos degere contigerit, confessiones

audire, Verbum Dei predicare, et Sacraenta adiunustare libere et licite valeant: omnia vero Colle-
gia, Domus, Provincias, Sociosque sic conjunctos, et quos in posterum conjungi et aggregari con-
gerit, jam nunc sub immiedia Nostra et hujus Apostolice Sedis tutela, præsidio, et obedientia reci-
piens; Nobis et Romanis Pontificibus Successoribus Nostris preservantes ea statuere ac præscribe-
re, qua ad eamdem Societatem magis magisque constabiliendam et communiendam et ab abusi-
bus, si forte (quod Deus avertat) impescunt, repurgandam, statuere ac præscribere visum fuerit
expidere.

Omnes vero et singulos Superiores, Prepositos, Rectors, Socios et Alumnos qualescumque
hujus restitutæ Societatis quantum in Domino possumus communem facimus, et exhortamur, ut in o-
ne loco ac tempore sese fideles Assecras et imitatores tanti sui Parentis et Institutores exhibeant Re-
gulam ab ipso conditam et præscriptam accurate observent, et utilia monita ac consilia que filius
suis tradidit summo studio exequi consentur.

Denique dilectis in Christo filiis Illustribus et Nobilibus Viris, Principibus, ac Domini temporis
libus, nec non Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, et Episcopis, aliisque in quavis Dignitate constitutis
expeditam Societatem Iesu, et singulos illius Socios plurimum in Domino commendamus, etoque ex-
hortamur, ac regnamus non solum ne eos inquietari a quocumque permittant, ac patiantur, sed ut
benigne illos, ut decet, et cum charitate suscipient.

Decernentes presentes litteras, et in eis contenta quacumque semper, ac perpetuo firma,
valida, et efficacia existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri et obtinere, et ab
illis, ad quos spectat, et pro tempore quacumque spectabit inviolabiliter observari debere; sic
que et non aliter per quocumque Judices quaris potestate fungentes judicari et definiri pariter
debere; ac irritum, et inane si securi super his a quoquam quaris auctoritate scienter vel ignoran-
ter contigerit attentari.

Non obstatibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ac præsertim supramemora-
tis litteris in forma brevis felicis recordationis Clementis Decimiquarti incipient. Dominus ac
Redemptor Noster sub Annulo Piscatoris expeditis die vigesima prima Julii anni Domini
millesimi septingentesimi septuagesimi tertii, quibus ad premissorum effectum expresse ac specia-
tim intendimus derogare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nolumus autem, ut earumdem præsentium litterarum Transumptis, sive exemplis, etiam
impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate
constitute munitis eadem prorsus fides in Judicio et extra adhibeatur, qua ipsi præsentibus ad-
hiberetur, si forent exhibitæ vel ostense.

Nulli ergo omnino hominum licet haec paginam Nostræ Ordinationis, Statuti, Exten-
sionis, Concessionis, Indulti, Declarationis, Facultatis, Receptionis, Reservationis, Moniti, Exhor-
tationis, Decreti et Derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc atten-
tare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus
se noverit incursum.

Datum Roma apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Domini
millesimo octingentesimo Quartodecimo, septimo Idus Augusti, Pontificatus Nostræ anni quinto decimo.

V. Card. Pro-Datarius.

S. Card. Braschi Honesti.

Visa

De Curia D. Testa:

Loco ✠ Plumbi

F. Lavizzarii

Registrata in Secretaria Brevium.

Ego infra scriptus fidem facio, Transumptum hoc Constitutionis Apostolicae autographio Romæ impresso in omnibus esse conforme.
Dubam Petropoli anno Domini 1814. die 15. mensis Decembri.

Antonius Lochmann de Multz Notarius Apostolicus.

Supposita que ab utraque tum civili tum Ecclesiastica potestate habetur, licentia typis rursus mandandi Apostolicam hanc Con-
stitutionem, reimpresio ejus permittitur. Anno Dom. 1814. die 30. Mensis Decembri.

Desiderius Richardot S. J. Censor Librorum.

